

Ὁ Νικητὴς τοῦ Θανάτου.

Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου.

Σήμερα λοιπὸν ὁ Κύριός μας περιοδεύει στὸν Ἄδη. Σήμερα συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες καὶ τοὺς σιδερένιους μοχλοὺς του. Πρόσεξε τὴν ἀκριβολογία. Δὲν εἶπε, ἄνοιξε τὶς πύλες, ἀλλὰ «συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες», γιὰ νὰ ἀχρηστεύσει τὸ δεσμωτήριον. Δὲν ἀφαίρεσε τοὺς μοχλοὺς, ἀλλὰ τοὺς συνέτριψε, γιὰ νὰ ἀχρηστεύσει τὴ φυλακή. Ὅπου βέβαια δὲν ὑπάρχει οὔτε μοχλὸς οὔτε θύρα, καὶ ἂν κάποιος εἰσέλθει, δὲν ἐμποδίζεται νὰ ἐξέλθει. Ὅταν λοιπὸν συντρίψει ὁ Χριστὸς, ποιὸς θὰ μπορέσει νὰ διορθώσει; Οἱ βασιλεῖς ὅταν πρόκειται νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερους τοὺς φυλακισμένους, δὲν κάνουν αὐτὸ ποὺ ἔκανε ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ δίνουν διαταγὲς καὶ ἀφήνουν στὴ θέση τους καὶ τὶς πόρτες καὶ τοὺς φύλακες, δείχνοντας μ' αὐτὸ πῶς θὰ χρειαστεῖ νὰ μποῦν πάλι ἐκεῖ μέσα ἢ ἐκεῖνοι ποὺ ἀποφυλακίστηκαν ἢ κάποιοι ἄλλοι στὴ θέση τους.

Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἐνεργεῖ μ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Θέλοντας νὰ δείξει ὅτι καταργήθηκε ὁ θάνατος, συνέτριψε τὶς χάλκινες πύλες του. Καὶ τὶς ὀνόμασε χάλκινες ὄχι ἐπειδὴ ἦταν ἀπὸ χαλκὸ, ἀλλὰ γιὰ νὰ δηλώσει τὴ σκληρότητα καὶ τὴν ἀδιαλλαξία τοῦ θανάτου. Καὶ γιὰ νὰ μάθεις ὅτι ὁ χαλκὸς καὶ ὁ σίδηρος ἐκφράζουν τὴν ἀκαμψία καὶ τὴν σκληρότητα,

ἄκουσε τί λέει σέ κάποιον ἀδιάντροπο: «Τὰ νεῦρα σου εἶναι ἀπό σίδηρο καί ὁ τράχηλος καί τὸ μέτωπό σου ἀπό χαλκό». Καί ἐκφράστηκε ἔτσι ὄχι διότι εἶχε σιδερένια νεῦρα ἢ χάλκινο μέτωπο, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔδειχνε πῶς εἶναι αὐστηρός, ἀδιάντροπος καὶ σκληρός.

Θέλεις νὰ μάθεις πόσο αὐστηρός καὶ ἄκαμπτος καὶ ἀσυγκίνητος εἶναι ὁ θάνατος; Κανένας δὲν τὸν κατάφερε ποτὲ ν' ἀφήσει ἐλεύθερο κάποιον ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους του, ἕως ὅτου ἦρθε καὶ τὸν ἀνάγκασε ὁ Κύριος τῶν ἀγγέλων. Πρῶτα λοιπὸν συνέλαβε καὶ φυλάκισε ἐκεῖνον (τὸ θάνατο) καὶ ὕστερα τοῦ πῆρε ὅ,τι τοῦ ἀνῆκε. Γι' αὐτὸ προσθέτει: «Θησαυροὶ πού βρίσκονται στὸ σκοτάδι καὶ εἶναι κρυμμένοι καὶ δὲν φαίνονται». Ἄν καὶ ἀναφέρεται σὲ ἓνα πράγμα, ἡ σημασία του εἶναι διπλή. Ὑπάρχουν, δηλαδή, τόποι σκοτεινοί, οἱ ὁποῖοι μπορεῖ πολλές φορές νὰ φωτιστοῦν, ἂν τοποθετήσουμε μέσα τοὺς λυχνία καὶ φῶς. Οἱ χῶροι ὅμως τοῦ Ἄδη ἦταν πολὺ σκοτεινοὶ καὶ θλιβεροὶ καὶ ποτὲ δὲν μπῆκαν μέσα τοῦ ἀκτίνες φωτός, γι' αὐτὸ καὶ τοὺς χαρακτήρισε σκοτεινοὺς καὶ ἀόρατους. Ἐπειδὴ ἦταν στὴν πραγματικότητα σκοτεινοὶ μέχρι τῆ στιγμῆ πού κατέβηκε σ' αὐτοὺς ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης καὶ τοὺς κατελάμπρυνε μὲ τὸ φῶς του καὶ ἔκανε τὸν Ἄδη οὐρανό. Γιατί ὅπου βρίσκεται ὁ Χριστός, ὁ τόπος μεταβάλλεται σὲ οὐρανό.

Εὐλόγα ὀνομάζει τὸν Ἄδη σκοτεινὸ θησαυροφυλάκιο, γιατί ἐκεῖ ὑπῆρχε σωρευμένος πολὺς πλοῦτος. Πραγματικά, ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος πού ἀποτελοῦσε πλοῦτο τοῦ Θεοῦ ληστεύτηκε ἀπὸ τὸν διάβολο πού ἐξαπάτησε τὸν πρωτόπλαστο καὶ τὸν ὑποδούλωσε στὸ θάνατο. Τὸ ὅτι τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀποτελοῦσε πλοῦτο τοῦ Θεοῦ, τὸ ἀποδεικνύει καὶ ὁ Παῦλος μὲ ὅσα λέει: «Ὁ Κύριος εἶναι πλούσιος σὲ ὅλους καὶ ἰδιαίτερα σ' ἐκεῖνον πού τὸν ἐπικαλεῖται». Ὅπως, λοιπόν, ἓνας βασιλιάς, ὅταν συλλάβει κάποιον ληστή, πού λήστευε τὶς πόλεις, πού ἄρπαζε ἀπὸ παντοῦ, πού κρυβόταν μέσα σὲ σπηλιές καὶ ἀποθήκευε ἐκεῖ τὰ κλεμμένα πλούτη, ἀφοῦ φυλακίσει τὸν ληστή, ἐκεῖνον μὲν τὸν παραδίνει σὲ τιμωρία, τοὺς δὲ θησαυροὺς του μεταφέρει στὰ βασιλικά ταμεῖα, ἔτσι ἔκανε καὶ ὁ Χριστός, μὲ τὸ θάνατό Του φυλάκισε τὸν ληστή καὶ τὸν δεσμοφύλακα, δηλαδή τὸν διάβολο καὶ τὸ θάνατο, καὶ μετέφερε ὅλα τὰ πλούτη, ἐννοῶ τὸ ἀνθρώπινο γένος, στὰ βασιλικά ταμεῖα.

Αὐτὸ δηλώνει καὶ ὁ Παῦλος λέγοντας: «Ὁ Κύριος μᾶς λύτρωσε ἀπ' τὴν ὑποδούλωσή μας στὸ σκοτάδι καὶ μᾶς μετέφερε στὸ βασίλειο τῆς ἀγάπης του». Καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο εἶναι ὅτι ἀσχολήθηκε μὲ τὸ γεγονός αὐτὸ ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς, τῆ στιγμῆ πού κανένας ἄλλος βασιλιάς δὲν καταδέχτηκε νὰ κάνει κάτι παρόμοιο, ἀλλὰ δίνει ἐντολὴ στοὺς ὑπηρέτες

του να ἐλευθερώσουν τοὺς φυλακισμένους. Ἐδῶ ὅμως δὲν συνέβη ἔτσι, ἀλλὰ ἦρθε ὁ ἴδιος ὁ βασιλιάς στοὺς φυλακισμένους καὶ δὲν ντράπηκε οὔτε τὴ φυλακὴ οὔτε τοὺς φυλακισμένους. Γιατί ἦταν ἀδύνατο νὰ ντραπεῖ τὸ πλάσμα Του.

Καὶ συνέτριψε τὶς πύλες καὶ διέλυσε τοὺς μοχλοὺς καὶ κυριάρχησε στὸν Ἄδη καὶ ἐξαφάνισε ὅλη τὴ φρουρὰ καί, ἀφοῦ συνέλαβε δέσμιο τὸν δεσμοφύλακα (τὸν θάνατο), ἐπανῆλθε σ' ἐμᾶς. Ὁ τύραννος μεταφέρθηκε αἰχμάλωτος, ὁ ἰσχυρὸς δεμένος. Ὁ ἴδιος ὁ θάνατος πέταξε τὰ ὄπλα του καὶ ἔτρεξε ἄοπλος καὶ δήλωσε ὑποταγὴ στὸ βασιλιά.

Εἶδες τί ἀξιοθαύμαστη νίκη; Εἶδες τὰ κατορθώματα τοῦ σταυροῦ; Νὰ σοῦ πῶ καὶ κάτι ἄλλο πιὸ ἀξιοθαύμαστο; Ἄν μάθεις μὲ ποιὸν τρόπο νίκησε ὁ Χριστός, ὁ θαυμασμός σου θὰ γίνεи μεγαλύτερος. Μὲ τὰ ὄπλα δηλαδή πού νίκησε ὁ διάβολος, μὲ τὰ ἴδια τὸν ὑπέταξε ὁ Χριστός. Ἀφοῦ τοῦ ἄρπαξε (ὁ Χριστός) τὰ ὄπλα του, μὲ ἐκεῖνα τὸν κατετρόπωσε. Καὶ ἄκουσε πῶς; Παρθένος, ξύλο καὶ θάνατος ἦταν τὰ σύμβολα τῆς ἡττας μας. Παρθένος ἦταν ἡ Εὐα, γιατί δὲν εἶχε γνωρίσει ἀκόμα τὸν ἄνδρα της. ξύλο ἦταν τὸ δέντρο καὶ θάνατος ἡ τιμωρία τοῦ Ἀδάμ. Ἀλλὰ νά, καὶ πάλι Παρθένος καὶ ξύλο καὶ θάνατος, αὐτὰ τὰ σύμβολα τῆς ἡττας ἔγιναν σύμβολα τῆς νίκης. Γιατί ἀντὶ τῆς Εὐας ἔχουμε τὴ Μαρία, ἀντὶ τοῦ ξύλου τῆς γνώσεως τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, τὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ, καὶ ἀντὶ τοῦ θανάτου ὡς τιμωρία τοῦ Ἀδάμ, τὸ θάνατο τοῦ Χριστοῦ. Βλέπεις ὅτι ὁ διάβολος νικήθηκε μὲ τὰ ὄπλα πού νίκησε ἄλλοτε; Τὸν Ἀδάμ πολέμησε ὁ διάβολος καὶ τὸν νίκησε κοντὰ στὸ δέντρο, τὸν διάβολο νίκησε ὁ Χριστός πάνω στὸ σταυρό.

Τὸ ξύλο τὴν πρώτη φορὰ ἔστειλνε ἀπ' τὸν Ἄδη στὴ ζωὴ ἀκόμη κι ὅσους εἶχαν πάει ἐκεῖ. Τὸ ξύλο ἐπίσης τὴν πρώτη φορὰ ἔκρυψε τὸν αἰχμάλωτο πού ἦταν γυμνός, τὴ δεύτερη ἔδειχνε σ' ὅλους γυμνὸ τὸ νικητὴ (τὸ Χριστὸ) πού ἦταν κρεμασμένος ψηλά. Καὶ ἀκόμη, ὁ πρῶτος θάνατος (τοῦ Ἀδάμ) καταδίκασε κι ὅλους ἐκείνους πού γεννήθηκαν μετὰ ἀπὸ αὐτόν, ἐνῶ ὁ δεύτερος (τοῦ Χριστοῦ) ἀνάστησε κι ἐκείνους ἀκόμη πού ἔζησαν πρὶν ἀπὸ Ἐκεῖνον. «Ποιὸς μπορεῖ νὰ περιγράψει μὲ λόγια τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου; Ἀπὸ νεκροὶ πού ἦμασταν, γίναμε ἀθάνατοι. Αὐτὰ εἶναι τὰ κατορθώματα τοῦ σταυροῦ.

Ἔμαθες γιὰ τὴ νίκη; Ἔμαθες μὲ ποιὸν τρόπο ἐπιτεύχθηκε; Δὲς τώρα πῶς ἐπιτεύχθηκε χωρὶς κόπο. Δὲν βάψαμε τὰ ὄπλα μας στὸ αἷμα, δὲν παραταχθήκαμε σὲ θέση μάχης, δὲν τραυματιστήκαμε, οὔτε εἶδαμε κανέναν πόλεμο, κι ὅμως νικήσαμε. Ἀγωνίστηκε ὁ Κύριος καὶ μεῖς στεφανωθήκαμε. Ἐπειδὴ λοιπὸν εἶναι καὶ δική μας ἡ νίκη, ἄς ψάλλουμε

Όλοι σήμερα σαν στρατιώτες ύμνο επινίκιο: «Κατανικήθηκε ο θάνατος και κατατροπώθηκε. Ποῦ εἶναι θάνατε ἢ νίκη σου; Ποῦ εἶναι Ἄδη τὸ κεντρί σου;».

Πηγή : <https://www.imsn.gr/>